

408 ప్రవ

Shro. 699

Qu no. 9223.

శ్రీ మై న మః.

శ్రీమద్యాయాకరణ పంచాననస్య కృతిః,

అర్చిస్తవాపరనామా

శి శ్చి రి ణీ స్త మః.

సచామ్నా యోనంతః స్ఫూతిరపి పురాణానిచ తథాః
పురావృత్తా నన్యే పరసయుతతోశాః పరిచితాః
విపశ్చి డ్యేదంవా జనని! బహు నిధ్యాతమపిమే
మన స్సంధిగోహ వివదిపతయాగు భరమే!

శ్రీమద్భగవద్గీతా అష్టాదశాధ్యాయమునందు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు

॥

అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు

3.

అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు
 అర్జునునితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు

గతిర్నాన్య నానాశ్లోచితి భజన్ భక్త్యగమనా
కర్తాః పూజ్యమాతః జనపదవీం నేదయసిమే.

౪.

నిఁకాన్యకాం య స్థిన్ విదధతి మదాధా జడసేయో
నిఁకాన్యకా త స్థిన్ మేరుధ్వయక మ్మనతిమః
చిరంజీవునామాయంజనని' భవసాక్షేదమనినాం
జ్జిశ్వాన్యకం దేవేవకవతి! సహశాన్యస్యనికదా?

౫.

భవాన్యస్య మాతః! విషనువిషమా హోహచితే
మాతాన్యత్వేషు క్షమాక శామ్యమచ్యతే
ఏష మాధాన్యకమే | సజ్జగహ వీరసం విపధే
విత్తిరాన్యోపదాన్య భగవతి! కదాన్యకమమసి.

౬.

ధనాయైధోదగ శృమతరు రనాదీనవగురు-
ప్రబోధప్రస్యందై జ్ఞానయతిహతాంగారపటలాత్
అహంధూమస్తమాన్ జనని! మయిలోయంవృతికర
ఋభాజగిస్సింహీసుత ఇవ సపత్నేదివిషదాం.

2.

యదాపుష్పం తామృత్యమృతదుహి శీతాలుసహసా
విబుధ్యా మధ్యాహ్నం తరణిరణాప్లోషచకితః
ససోపాధి ద్వంద్వం భగవతి! సుజయ్యంవిషహతే
కథంకరో దర్శంతనురితి సమానేవ్యసికదా?

౩.

కలిదృతౌనీతా జనని! రచనాన్యంస్మరిషథే
వ యూన్యై వ ఖ్యాతే షడకమలయోరోక్షకలయోః

ఇట్లే వాసేయూస్తూ కలిమితిరిగి తన భుజము తే
మమస్మణ్యంబయ్యాయా కథమనుచరస్యవ్యవసే.

౯.

కనకశ్యామతాయం విశకలితబుద్ధిర్మహతిధే-
విశ్వాంతంస్వంతం మమకుటిల కృత్యేష్యహరహః
పరిచయ బూద్ధ్యాదుయదునిచేత్
పరిచయ బూద్ధ్యాదుయదునిచేత్.

౧౦.

అహంతాయావిద్యాకుల ధనతపస్సుర్భుజ తను-
ప్రభాశాటీర్యాదైవ్య హృదయ మధిశేతేప్రియతమా
నిస్కలంకారై నిక-ధన పరివారై లక్ష్మణుధిరూం
ననామాత్యామృత రమతు భవదై కాంత్యనుభవం.

౧౧.

ప్రసవ్యేచారిరథే విపతిషతిచి త్తేభవమకా
 సమిన్దన్యా క్షేర్నిషయ మ్మగత్యష్టా విలిసితాత్
 క్షీతాయుః పాథేయోజనని! భవదంఘ్రిద్యుతటిన్-
 పయఃపూరానేకాత్ గతిముపలభేన్యా మవిపదం.

౧౨.

దాశామంతః కరణవృక సంప్రీణానధియా
 యుగ్మ్యాతాయుం జనని! సమన్తైషం పరవశాత్
 సవాధ్యేమిగాసా త్పృథగిహ ఫలంకాగతిఃహ
 క్వయామిత్యద్భ్యః కిమితితననోదేత్యవమతి.

౧౩.

నదంత్యేకే వేదాన్యనుసమవశే చింతనమథో
 పరేకర్తాభ్యాసం యమనియమజుదాన మితశే

ఓమాద్యాహ్మద్వాచైవ్యః జనని! నకిమాద్యాహ్మద్విసతాం
అహ్మద్వాహ్మద్వా విసద్యశమవద్యావ దనుహ్మత్
నిషద్యావిద్యానాం ధృవముపనిషద్యావదధునీ
భవేద్యావద్యావాభువ మయి భవేద్యావదియతాం.

౧౩.

నసంశాంతాశశ్వ ద్విసర దశనాచూపరిచితా
నభిద్యంతే మర్త్యైశ్చిత్రవిషయ పాశాశుగలతాః
నీలియం తేనాక్షాణ్యపి జనని! నైశ్చేయసవద-
ప్రదవ్యాకోచత్వచ్చరణ కమలారాధనవిధాం.

౧౪.

యదన్యస్సాన్వితేజ్యజుని! పరిలిప్త్యము మసా
సమాధ తేదత్వాదశశగుఃశిత మావజితమునాః

10802

